

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.996/2015/4.

A tanács tagjai: Dr. Molnár Ambrus a tanács elnöke, Dr. Madarász Anna előadó bíró, Dr. Ambrus Zoltán bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Nagy Anita ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Péchy Kristóf ügyvéd

A per tárgya: biztosítási szolgáltatás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes (21. sorszám)

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék
2.Gf.75.716/2014/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi Kerületi Bíróság
14.G.302.549/2013/15.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 124.000 (százhuszonnégyezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [1] A fizetési meghagyással indult, ellentmondás folytán perré alakult ügyben a felperes 2013. június 13. napján előterjesztett keresetében 3.893.606 forint, ennek 2013. február 20. napjától számított a régi Ptk. 301/A. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a tudomása szerint az alperes alkalmazottjaként tevékenykedő biztosítási ügynök javasolta, hogy a felperes az alperessel kössön felelősségbiztosítási szerződést. Ebben az időben a felperesnek a Biztosítónál volt szerződése. garantálta, hogy a régi biztosítás feltételeinek mindenben megfelelő, de jóval kedvezőbb díjfizetési kötelezettséggel járó biztosítási ajánlatot tud tenni. A javasolt biztosítás kombinált limitű felelősségbiztosítás volt, ami magában foglalta az általános, a munkáltatói és a szolgáltatásokkal okozott károkért való felelősségbiztosítást is. Az ajánlott biztosítás 47.565 forinttal olcsóbb volt az éves biztosítási díj szintjén. A felperes kifejezésre juttatta, hogy számára lényeges feltétel, hogy a biztosítási fedezet kiterjedjen szerelési hibákból eredő károkra, továbbá az üzemszüneti biztosításra is. Az ügynök kérte, hogy a felperes fejtse ki, mit ért ez alatt, mert a Biztosító kötvényében ez nem szerepelt. A díjkalkuláció kidolgozásához az alperes biztosítási kockázatvállaló munkatársa segítségét kérte, aki viszont arról értesítette, hogy az alperes az üzemszüneti biztosításra nem tud fedezetet adni. Végül az üzemszüneti biztosítás nélküli

díjkalkuláció alapján a felperes és az alperes között létrejött a Perfekt Felelősségbiztosítás. Ezt követően a felperes a Biztosítónál fennálló szerződését felmondta. 2013. január 27. és 30. napján két káresemény is történt, amit az alperesnek bejelentett. A felperes által szervizelt két busz tekintetében a kár a hengerfejjavítás utáni hibás beállításból eredően következett be. Az alperes a kárbejelentést nyilvántartásba vette, de a kár megtérítését elutasította arra alapozva, hogy az ÁSZF szerint nem téríthetők meg azok a károk, amelyek a szolgáltatások hibájából keletkeztek. A felperes a meghibásodott motorokat önköltségen (3.893.606 forint) megjavította. Egyébként a szerződést a jogvita kialakulásakor felmondta, és újra a Biztosítóval kötött felelősségbiztosítási szerződést. Állította, hogy az alperes ügynökének és így az alperesnek a felelőssége fennáll, mert az ajánlott felelősségbiztosítás csak névleg terjedt ki a szolgáltatásokra, ténylegesen viszont fedezet nélkül maradt. Az alperesi üzletkötő és a korábbi biztosítás felmondása között tényleges okozati összefüggés áll fenn. Az alperes ügynöke felróható módon adott tájékoztatás az általa ajánlott biztosítási termékre, és a felperest emiatt érte kár. Nevezett vállalta, hogy a korábbi biztosítással azonos felelősségi kört biztosít az alperes is, ugyanolyan védelem mellett a biztosítás költségkímélőbb lesz. Csak a kárbejelentés után derült ki, hogy a biztosítási szerződés rendelkezik egy autójavítói felelősségi záradékkal, amelynek értelmében a fedezet nem terjed ki a gépjármű javításával, szervizelésével, felülvizsgálatával járó, főkötelezettséget jelentő közvetlen szolgáltatás hibás teljesítése miatti szavatossági, illetve garanciális igényekre. A felperes által bejelentett káreseményre e záradék miatt nem terjedt ki a fedezet. Erről a záradékról az alperes ügynöke nem tájékoztatta, ezt a szerződéskötéskor nem ismerte. Tagadta, hogy az ajánlatban felsorolt biztosítási feltételek (szabályzat) átadása megtörtént volna, így annak tartalmát nem ismerhette. Emiatt áll fenn az ügynök és így az alperes felelőssége. Ilyen biztosítási feltételek ismeretében a korábbi felelősségbiztosítását nem mondja fel, mert arra az adott kár megtérült volna. Az alperes kártérítési felelősségét a régi Ptk. 339. § (1), 348. § (1), 318. § (1), 350. § (2), 360. § (1) bekezdésére, a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (Bit.) 33. § (1), (3), (4), (6), 48. § (2), 166. § (2), (6), (7) bekezdésére alapozta.

- [2] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy tevékenységéért - aki függő ügynöke volt - felelősséggel tartozik. Vitatta viszont, hogy helytelen, megtévesztő tájékoztatást adott volna a felperesnek, és ezzel kárt okozott volna. Az üzletkötőnek nem feladata az általa kínált terméket más termékkel összehasonlítani. A felperes azon döntésének következményét, hogy az adott biztosítási terméket kiválasztja, kockázatait felmérje, nem telepítheti az üzletkötőre. Minden a szerződéskötés körében releváns döntést a felperes hozott meg, ezekkel összefüggő esetleges kockázatok őt terhelik. A szerződés aláírása vélhetően a korábbihoz képest alacsonyabb biztosítási díj miatt történt. Kizárólag a felperest terhelte kötelezettség, hogy az általa megkötni kívánt szerződés tartalmát ellenőrizze, azonban ezt elmulasztotta. A felperes saját felróható magatartása idézte elő azt a helyzetet, hogy a perbeli káresemény tekintetében nem rendelkezik biztosítási fedezettel. Jogellenesség hiányában kérte a kereset elutasítását. Vitatta az összecsúszást is.

Az első- és másodfokú ítélet

- [3] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2014. május 29. napján meghozott 14.G.302.549/2013/15. számú közbenső ítéletével megállapította az alperes kártérítési felelősségét.
- [4] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között 2012. március 10-i kockázatviselési kezdettel határozatlan időre vagyonszerzési szerződés jött létre a biztosítási kötvény szerinti tartalommal. Egyező előadás volt, hogy az alperes függő ügynökeként tevékenykedett, továbbá hogy a biztosítási szerződés a szolgáltatás nyújtása során vagy hibás teljesítése következtében okozott dologi károkra nem terjedt ki. A Pp. 164. § (1) bekezdésére tekintettel a felperest terhelte annak bizonyítása, milyen tartalmú biztosítási szerződést kötött a Biztosítóval, hogy ez a szerződés a

perbeli típusú káreseményekre fedezetet nyújtott, illetve az alperessel a szerződéskötés a kötvény szerinti tartalommal a függő ügynök téves tájékoztatása miatt történt, és emiatt a felperest összecsúszva milyen kár érte. Az ügynök által a szerződéskötés során adott tájékoztatásra a Bit. speciális rendelkezést nem tartalmaz, ezért a szerződéskötés idején hatályos régi Ptk. rendelkezéseit, ezen belül a 205. § (3) bekezdését kell alkalmazni. Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy az ügynöknek nem felelőssége a más biztosítók által ajánlott szerződések tartalmának felderítése, a kedvezőbb biztosítási konstrukció ajánlása, minthogy ez klasszikus alkuszi feladat. Ugyanakkor az alperes nem tekinthetett el a felperesnek a Biztosítónál meglévő szerződésének pontos feltárásától, mert a felperesnek az volt a szándéka, hogy az alperessel ugyanilyen tartalmú szerződést kössön. Az alperes a neki átadott biztosítási kötvény alapján a felperes szerződéses szándékáról pontos és félreérthetetlen képet kapott. Az adott esetben a biztosítási ajánlat és a kötvény a laikus számára nehezen áttekinthető és értelmezhető, ezért az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az ajánlatot megfogalmazó alperes szerződés tartalmára vonatkozó tájékoztatásának fokozott jelentősége van. A kellő szakértelemmel rendelkező ügynök sem észlelte, hogy az alperes által elkészített szerződési ajánlat eltér a felperes meglévő biztosítási szerződésétől, és azt a tájékoztatást adta, hogy az ajánlat ugyanazon kockázatokra nyújt fedezetet. A káresemények bekövetkezését követően derült ki számára, hogy a két szerződés eltérő tartalmú. A Bit. 48. § (2) bekezdése szerint az ügynök közvetítői tevékenysége során okozott kárért a biztosító felelős. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperessel a szerződéskötés kifejezetten az alperes téves tájékoztatása miatt történt, a biztosítási kötvény alapján nem volt nyilvánvaló, hogy ez a szerződés eltér a felperes korábbi szerződésének tartalmától, ezért az alperes a téves tájékoztatás miatti felelősségét a Pp. 213. § (3) bekezdése szerinti közbenső ítélettel megállapította.

- [5] Az alperes a közbenső ítélet megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében fellebbezett.
- [6] A Fővárosi Törvényszék 2015. május 20. napján meghozott - 2015. május 21. napján Gf.5. sorszámon kijavított - 2.Gf.75.716/2014/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 246.380 forint elsőfokú és 151.190 forint másodfokú perköltséget.
- [7] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényeket a döntéshez szükséges mértékben feltárta, azonban a tényállást részben hiányosan állapította meg, és a másodfokú bíróság az érdemi döntéssel sem értett egyet. A tényállás nem tartalmazta a Biztosító és az alperes biztosítási szabályzatának a felek jogviszonyára irányadó, a perbeli jogvita elbírálása szempontjából releváns rendelkezéseit, ezért a másodfokú bíróság ezekkel az ítéletet kiegészítette. Az elsőfokú bíróság a biztosítási szabályzatokat beszerezte, azokat a bizonyítás anyagává tette, de a korábbi és az alperessel megkötött biztosítási szerződések feltételeit nem megfelelően értékelte. A felperes nem a megrendelőjének okozott többletköltséget és egyéb kárigényt, hanem a járművek javításával kapcsolatos költségeket, mint saját kárigényt kívánta az alperessel szemben érvényesíteni. Az alperes ezt a biztosítási szolgáltatás iránti igényt utasította el. A másodfokú bíróság ismertette a régi Ptk. 536. § (1) bekezdését, (2) bekezdés a) pontját, 559. § (1) bekezdését. A felelősségbiztosítás esetén nem a biztosított által elszenvedett kárról van szó, hanem valamely harmadik személy olyan káráról, amelynek megtérítése alól mentesít a biztosítás. A biztosítási esemény az, hogy beáll a biztosított jogszabályon alapuló kártérítési kötelezettsége, és azt az anyagi terhet kívánja a biztosítóra áthárítani, amely őt terhelne akkor, ha valamely esemény folytán köteles volna megtéríteni harmadik személy kárát.
- [8] A másodfokú bíróság összevetette a Biztosító és az alperes felelősségbiztosítási szerződésének a perbeli jogvita elbírálása szempontjából releváns rendelkezéseit, és megállapította, hogy mindkét biztosítás (Biztosító ÁFF I.1., KFF C.I.1.2., alperesi PFSZ 1.7.2.g), 4.2.) kizárja a kockázatviselés köréből a biztosított saját kárát, illetve mindkét biztosító kizárja a javítással kapcsolatos

szavatossági, garanciális költségeket, és csak az egyéb, a garanciális és szavatossági felelősségen kívüli károk érvényesítésére vállalt kockázatot. Ez összhangban áll egyrészt a felelősségbiztosítás jellegével, másrészt a hibás teljesítéssel kapcsolatos szavatossági jogoknak a régi Ptk. 306. § (1) bekezdésében meghatározott rendszerével, amelyre vonatkozó szabályokat a régi Ptk. 311/A. §-a értelmében megfelelően alkalmazni kell akkor is, ha a kötelezettség nem dolog szolgáltatására irányul; ilyenkor a kicserélésen a szolgáltatás újbóli teljesítését kell érteni. A szavatossági igények teljesítése körében a kötelezett által elvégzett kijavítás, kicserélés vagy újbóli teljesítés értelemszerűen a kötelezett saját költségére történik. A kötelezett a költségének megtérítését az általa kötött felelősségbiztosítási szerződés alapján mint biztosított nem igényelheti a biztosítótól, mert ez nem állna összhangban a felelősségbiztosítás fő jellegzetességével, azzal hogy a felelősségbiztosítási szerződés alapján a biztosított az általa harmadik személynek okozott kár megtérítése alóli mentesítését követelheti a biztosítótól. A felperes kárigényét a szavatossági - a megrendelő felé hibásan teljesített - javítással kapcsolatban felmerült költségeiben jelölte meg. E körben azonban sem a Biztosító, sem az alperes nem vállalt kockázatot a tevékenységi/szolgáltató felelősségbiztosításra vonatkozó szabályzatában. Következmenyi kárt a felperes nem érvényesített az alperessel szemben biztosítási szolgáltatás körében. A két szabályzat e tárgyban hasonlóan rendelkezik. Egyéb feltételeket pedig azért nem kellett vizsgálni, mert a felperes kárigénye nem azokkal állt kapcsolatban. Megjegyezte a Biztosító a korábbi, egyezséggel zárult kárrendezési eljárásban tájékoztatta a felperest, hogy a szerződési feltételek értelmében kizártak a kockázatviselés köréből a szavatosság alapján fennálló kötelezettségek, azaz a hibás szolgáltatás kijavításával, újbóli teljesítésével kapcsolatban felmerülő költségek és kiadások. A másodfokú bíróság tehát arra a következtetésre jutott, hogy a felperes keresetének hiányzik a jogalapja, és ezért az elsőfokú bíróság közbenso ítéletét megváltoztatva a keresetet elutasította.

- [9] A perköltségről szóló rendelkezését a Pp. 75. § (1), (2), 78. § (1) bekezdésével, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdés b) pontjával, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdésével és (2) bekezdés a) pontjával, (5) bekezdésével és 4/A. §-ával indokolta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a kereseti kérelmének helyt adó új határozat hozatalát, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérte. Megsértett jogszabályi rendelkezésként Pp. 3. § (2) bekezdését, 206., 213., 215., 221. §-át jelölte meg. A másodfokú bíróság nem sorolta fel valamennyi bizonyítékot, amelyre a tényállást alapította, felsorolt bizonyítékok a megállapított tényállással logikailag ellentmondásban vannak, a bizonyítékok egy részét okszerűtlenül, illetve a logika szabályaival ellentétesen mérlegelte, a tényállást nem derítette fel teljes körűen a következménykár tekintetében, jóllehet e tárgyban megállapítást tett. A másodfokú bíróság a tényállást kiegészítette a két biztosítási szerződés összehasonlításával. Az ítélet indokolása szerint a felperes a kárát a megrendelő által érvényesített szavatossági igény alapján fennálló hiba kijavításában jelölte meg, és úgy foglalt állást, hogy a perbeli esetben a felperes kárként nem a megrendelőjének okozott többletköltséget és egyéb kárigényt, hanem saját kárigényt, a javítási költséget érvényesítette, amit az alperes elutasított. Az ítélet rendelkező részében foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített kereseti kérelemre. A másodfokú bíróság azonban a kereseti kérelem tekintetében nem döntött, és ennek indokát sem adta elő. Kizárólag a két biztosítási szerződés tartalmának összehasonlításából vezette le azt a következtetést, hogy a felperes által érvényesíteni kívánt kár saját kára, és/vagy kijavítás, kicserélés miatti szavatossági igényen alapuló kár, melynek megtérítését sem a korábbi biztosító, sem az alperes nem vállalta. Nem tért ki arra részletesen, miért nem fogadta el az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, döntést és indokolást. Nem vizsgálta, hogy az alperes téves tájékoztatása miatt kötött-e a felperes

szándékát és célját nem fedő biztosítási szerződést, sőt e körben túlterjeszkedve a kereseti kérelmen is megszegte a Pp. 3. § (2) bekezdését, 213. és 215. §-át. A következménykár tekintetében a tényállás felderítése sem történt meg. Nem vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által benyújtott kalkuláción szereplő tételek a szavatosság körében felmerült javítások vagy a következménykár miatt szükséges javítások, cserék. Állította, hogy nem kötötte volna meg a szerződést, ha tudja, a biztosítás nem fedezi a javítás során keletkezett következménykárokat, melyeket a korábbi biztosítása fedezett. A másodfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, logikailag ellentmondásos következtetést vont le belőlük, és tévesen utalt a tényállás tekintetében a költségkalkulációra, mely szerint a szavatossági igény körébe esik a felperesi kárigény. A felperesnek nem saját kára és nem a szolgáltatás hibás teljesítése miatti újbóli javítási vagy cserélési kára keletkezett, ezért a felperesi kalkulációt a bíróság tévesen értékelte. A kalkuláció olyan tételeket sorol fel, amelyek nem a hengerfej javítása körében merültek fel, hanem tipikusan következménykárok. A tényállást tehát akként kellett volna tisztázni, hogy a megjelölt tételek következménykárok-e, vagy a szavatosság körében felmerült újbóli javítási vagy csere tételek. A bíróság feladata lett volna annak felderítése, hogy mi a szavatossági és mi a következménykár.

- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A jogerős ítélet hatályon kívül helyezését csak jogszabálysértés alapozhatja meg, a felperes azonban csak a megállapított ítéleti tényállást támadja, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelését kifogásolja. Felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésének, a bizonyítási adatok újabb egybevetésének és értékelésének, illetve felülmérlegelésének nincs helye, kivéve, ha a felülvizsgálattal támadott ítéletben kirívóan okszerűtlenül vagy logikai ellentmondást tartalmazó következtetés szerepel. A másodfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűen értékelte, indokolási kötelezettségének eleget tett, az ítélet iratellenes, logikai ellentmondást tartalmazó megállapítást nem rögzít, és a vonatkozó anyagi jogszabályokat a megállapított tényállás alapján helyesen alkalmazta. Azt lehetett megállapítani, hogy a perbeli szerződés a felperes által megszüntetett, korábbi szerződéssel azonos körben nyújtott fedezetet. A felperes károsodása a saját felróható mulasztására vezethető vissza. A saját érdekére és az általa elsődlegesnek tekintett kockázat miatt kizárólag a felperest terhelte kötelezettség abban a körben, hogy az általa megkötni kívánt szerződés tartalmát ellenőrizze, azonban ezt elmulasztotta, azaz a felperes saját felróható magatartása idézte elő azt a helyzetet, hogy a perbeli káresemény tekintetében nem rendelkezett biztosítási fedezettel.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélet jogszabálysértését abban határozta meg, hogy az eljárási szabályok megsértésével jutott arra a helytelen következtetésre, miszerint a keresetben érvényesített követelés nem illeti meg. A Kúria a jogerős ítéletet ebben a keretben vizsgálta felül. A jogerős ítélet felülvizsgálatára a Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében csak jogszabálysértés miatt van mód. A felülvizsgálati kérelem a következők szerint nem alapos.
- [13] A felperes keresetének alapvetése az volt, hogy ugyanolyan feltételekkel kívánt felelősségbiztosítási szerződést kötni, mint amely feltételekkel korábban a Biztosítóval szerződött. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a két szerződés a saját szolgáltatásból eredő kár megtérítését illetően eltér, mégpedig oly módon, hogy az alperessel megkötött szerződés nem nyújt fedezetet olyan kárra, amire a korábbi biztosítása igen. Ennek evidens módja lett volna, hogy a felperes a keresetében a két biztosítási szerződést összehasonlítsa, és rámutasson a két szerződés eltérésére, mégpedig olyan körben, ami alapján a 2013. január 27. és 30. napján bejelentett káreseményre a korábbi biztosítás fedezetet nyújtott, míg az alperessel megkötött nem. Ezt a felperes a keresetében és a perben tett egyéb nyilatkozataival is elmulasztotta, de ugyanígy

elmulasztotta ítéletében az elsőfokú bíróság is. A másodfokú bíróság nem tett mást, mint amit a felperesnek a keresetlevelében ki kellett volna fejtenie, amit az elsőfokú bíróságnak is el kellett volna végeznie, a két szerződés perbeli követelés tekintetében releváns rendelkezéseit egybevetette, és megállapította, hogy a biztosítási fedezet körében a két biztosítás lényegében megfelel egymásnak. A felülvizsgálati kérelem sérelmezte, hogy a jogerős ítélet nem sorolta fel valamennyi bizonyítékot, melyre a tényállást alapította. A jogerős ítélet tartalmazza a döntés szempontjából releváns bizonyítékok megjelölését, és ez nem más mint maga a két biztosítási szerződés. A felülvizsgálati kérelemben a felperes nem jelölt meg egyetlen olyan tételt sem, ami a jogerős ítéleti megállapítást cáfolná, vagy legalább megkérdőjelezné. A két biztosítás feltételeinek egybevetése alapján nem állapítható meg, hogy az alperes függő ügynöke a felperest megtévesztette volna. Mivel a felperes keresetének kiinduló pontját illetően megállapítható volt, hogy alaptalan hivatkozást tartalmaz, szükségtelen volt a kiinduló pontra épülő további hivatkozások vizsgálata, azokra bizonyítás lefolytatása. Megjegyzi azonban Kúria, hogy azt sem a felülvizsgálati kérelemben kell először előadni, hogy a felperes által érvényesített kár milyen jellegű (nem a szolgáltatás hibás teljesítése miatti újbóli javítási vagy cserélési kár), hanem ezt a keresetlevélben kellett volna előadni, és tényekkel és bizonyítékokkal alátámasztani. A felperes - bár ez kétségtelen elkésett lett volna -, még a felülvizsgálati kérelmében sem részletezte, hogy a 2013. május 2. napján kelt költségkalkulációban (F/12.) szereplő egyes tételek közül az általa is elismert a buszok motorjainak szervizelése során, a hengerfej javítás utáni hibás beállításból eredően melyek az evidensen újból elvégzendő munkák anyag- és díjköltségei (melyek a felperes saját kárai), és melyek az általa körül nem írt, de következménykárként meghatározott tételek.

- [14] Nem sérült a Pp. 213. § (1) bekezdése, mert a jogerős döntés kiterjedt a perben érvényesített kereseti kérelemre, ugyanis azt teljes körűen elutasította, és e kereseti kérelmen túl sem terjeszkedett (Pp. 215. §). A felperes nem jelölte meg, hogy konkrétan miben nyilvánult meg a Pp. 3. § (2) bekezdésének sérelme. A másodfokú bíróság a döntését a szükséges terjedelemben megindokolta, így a Pp. 221. §-a is érvényesült.

Záró rész

- [15] Mivel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem volt jogszabálysértő, azt a Kúria - a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperes képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjról a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 75. § (2), 78. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése figyelembevételével határozott.

Budapest, 2016. november 28.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k. előadó bíró Dr. Ambrus Zoltán s.k. bíró